

Hiába süt a világra

Hiába süt a világra, melengető nap sugára
Mégis hervad minden ősszel
Erdők, mezők vadvirága
Hiába ígért az élet tarka színű szép meséket
Árva szívünk arra ébredt, mindent megcsalt ez az élet
Ez a cudar bolond élet.

Én is voltam boldog egyszer,
Amilyen még nem volt ember,
S' elrepült a boldogságom,
Mint a hulló csillag nyáron.
Azt hittem, hogy enyém maradsz,
Tőlem soha el nem szakadsz.
Álom volt, csak legszebb álmom,
S' elrepült egy angyal szárnyon,
Nem volt soha boldogságom.

De ne járjunk szomorkodva, s ne gondoljunk panasz szóra
Csak az a pár boldog óra, csak az válhatott valóra
Falu népe szépen sorban, elindul a harangszóra
Sír, zokog egy régi nóta, s halványszínű őszirózsa
Hulldogál a koporsóra.